

Svatováclavský zpravodaj

INFORMAČNÍ LIST PRO FARNÍKY A POUTNÍKY STAROBOLESLAVSKÉ

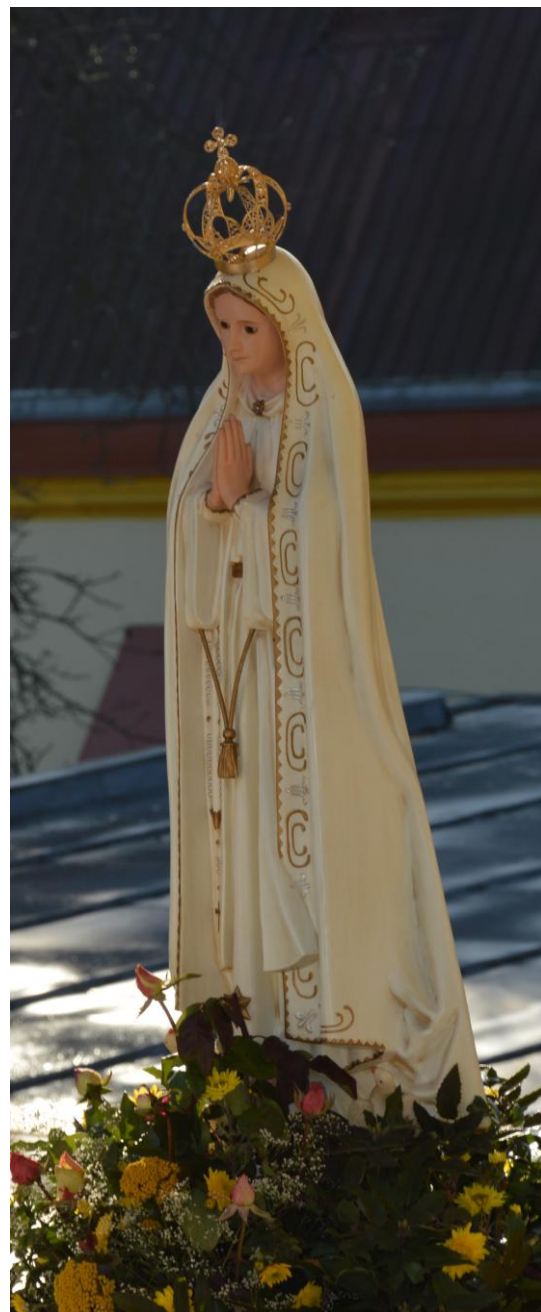
STAROBOLESLAVSKÁ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ 2017

Před staroboleslavskou svatováclavskou poutí vždy zaznívá otázka, čím bude letošní pouť zajímavá, co bude připraveno, aby si staroboleslavští poutníci i návštěvníci odnášeli povzbuzující prožitek. Letos bude kromě mnoha dalších zajímavých a vzácných hostů ve Staré Boleslavi jeden naprosto výjimečný. Bude jím socha Panny Marie Fatimské. Ta bude právě v září putovat po biskupských městech Česka a navštíví i nejznámější poutní místa naší vlasti – tedy i Starou Boleslav.

Socha Panny Marie Fatimské bude 28. září dopoledne umístěna v bazilice svatého Václava a tam také bude probíhat fatimský program. V poledne již naši Starou Boleslav opustí a vydá se na další poutní místo do Východních Čech. Ve slavnostním svatováclavském průvodu našich biskupů na Mariánské náměstí budou Fatimu zastupovat „pasáčci“, kterým se Panna Maria v portugalské Fatimě zjevila a jejichž prostřednictvím obdarovala radostnou nadějí celé lidstvo. Stalo se tak v době, kdy se nejen Evropa, ale i celý svět zmítal ve válečném neštěstí první světové války. A mnohem větší hrůzy se už rýsovaly na úsvitu dějin následujících desetiletí...

A proč vlastně portugalská pasáčci? Milosrdný Bůh své dary obrácení a pokání a z toho prýstící pokojnou radost nikomu nevnucuje násilím. Chceš-li se nechat jakýmkoli Božím poselstvím obdarovat, přijmi a žij svůj život v radosti, pokoji a oprávněné naději. Tak zní výzva svatého Jana Křtitele z jordánských břehů a zazní i v naší vlasti v druhé polovině září. Bude nám mít co říci?

Libor Bulín, probošt

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI MĚSÍCE ZÁŘÍ

Z liturgického kalendáře

1. 9...../pátek/ Pátek 21. týdne v mezidobí; PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI
2. 9...../sobota/ Sobotní památka Panny Marie
3. 9...../neděle/ 22. neděle v mezidobí
7. 9...../čtvrtek/ Památka sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
8. 9...../pátek/ Svátek Narození Panny Marie
9. 9...../sobota/ Památka sv. Petra Klavera, kněze
10. 9...../neděle/ 23. neděle v mezidobí
12. 9...../úterý/ Památka Jména Panny Marie
13. 9...../středa/ Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. 9...../čtvrtek/ Svátek Povýšení svatého kříže
15. 9...../pátek/ Památka Panny Marie Bolestné
16. 9...../sobota/ Památka sv. Ludmily, mučednice
17. 9...../neděle/ 24. neděle v mezidobí
19. 9...../úterý/ Památka sv. Januária, biskupa a mučedníka
20. 9...../středa/ Památka Sv. Ondřeje Kim Tae-gõna, kněze,
Pavla Chõng Ha-sanga a druhů, mučedníků
21. 9...../čtvrtek/ Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. 9...../sobota/ Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
24. 9...../neděle/ 25. neděle v mezidobí
26. 9...../úterý/ Slavnost sv. Kosmy a Damiána
27. 9...../středa/ Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. 9...../čtvrtek/ Slavnost Sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
29. 9...../pátek/ Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. 9...../sobota/ Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
1. 10...../neděle/ 26. neděle v mezidobí

Úmysly Svatého otce Františka svěřené Apoštolátu modlitby na měsíc září

Od roku 2017 je pro každý měsíc vypracován jen jeden úmysl pro univerzální církev (střídavě po měsíci všeobecný a evangelizační úmysl). Druhý úmysl bude vypracován římským ústředím Apoštolátu modlitby z podnětu papeže Františka s ohledem na aktuální události, které rok přinese.

Evangelizační úmysl: Farnosti ve službě misiím

Za naše farnosti, aby se – živeny misijním duchem – staly místem sdílení víry a svědectví lásky.

Národní úmysl:

Aby nám Pán dal pochopit zákon lásky a aby naše bratrská a usmířená společenství byla povzbuzením pro ostatní (EG, č. 100,101).

ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

Zjevení ve Fatimě začala v době, kdy v Portugalsku vládl mimořádně silný protináboženský duch a křesťanství bylo velmi pronásledováno. Fatimské události během roku po ukončení zjevení změnily tuto negativní nábožensko-politickou situaci.

Již při prvním setkání anděl děti povzbuzoval k úctě k Bohu a v této souvislosti je naučil modlitbu: „**Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.**“ Při druhém setkání je velmi povzbuzoval k modlitbě a obětem. Řekl jim, že ze všeho mohou učinit oběti a nabídnout je Pánu. Při třetím setkání je povzbuzoval k eucharistické úctě a naučil je následující modlitbu: „**Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, hluboce se Ti klaním a obětuji Ti drahocenné Tělo a Krev, Duši a Božství Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Mariina Tě prosím za obrácení ubohých hříšníků.**“

První zjevení – 13. května 1917

13. května 1917 si Lucie, František a Hyacinta hráli nahoře na svahu Cova da Iria. Zatímco se jim pásly ovce, postavili si zídku kolem křoví. Náhle uviděli něco jako blesk. V domnění, že se blíží bouřka začali sestupovat, aby hnali ovce k silnici. Asi v polovině svahu uviděli nový blesk a po pár krocích uviděli před sebou nad dubem paní, oděnou v bílém šatě, zářící více než slunce. Vycházelo z ní jasné intenzivní světlo. Všichni tři se ocitli uvnitř světla, které paní obklopovalo a z ní se rozlévalo. Ze vzdálenosti asi půldruhého metru k nim promluvila: „**Nebojte se! Neublížím vám.**“ Na otázku, odkud je a co si přeje, odpověděla: „**Přicházím z nebe. Přišla jsem vás požádat, abyste sem přicházeli po šest příštích měsíců třináctého dne vždy ve stejnou hodinu. Pak vám řeknu, kdo jsem a co chci...**“ Děti se ptaly, zda přijdou do nebe a na dvě děvčata, která před nedávnem zemřela. Když jim Paní s laskavostí dotazy zodpověděla, zeptala

se: „Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle, jako zadostiučinění za hříchy, jimiž je urážen, a jako prosbu za obrácení hříšníků?“ Při posledních slovech otevřela ruce a děti zalilo silné světlo, odraz paprsků, které z jejích rukou vycházely. To světlo proniklo dětem do hrudi a do hlubin duše, takže se viděly v Bohu, který byl tím světlem, jasněji než v zrcadle. Padly na kolena a v duchu opakovaly andělem naučenou modlitbu. Paní pak ještě řekla: „**Modlete se každý den růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války**“. Pak se začala zvedat a vznášet k východu a její světlo jakoby před ní otevíralo cestu do nebeské klenby. Děti si nejprve slíbily, že budou mlčet, ale neudržely tajemství. Hyacinta o tom první doma řekla, takže se to rozšířilo. Rodiče šli samozřejmě na faru a místní farář zaujal opatrný postoj, varoval, že může jít i o mámení zlého ducha.

Druhé zjevení – 13. června 1917

13. června po modlitbě děti opět spatřily paprsek blížícího se světla a nad dubem se Paní zjevila podruhé. Na Luciinu otázku, co si přeje, odpověděla: „Přála bych si, abyste se denně modlili růženec a učili se číst. Později vám řeknu, co chci.“ Dále Lucie přednesla své prosby včetně vzetí do nebe. Paní řekla, že si Hyacintu a Františka brzy vezme. V odpovědi se Lucie mimo jiné dozvěděla, že Ježíš chce zavést ve světě úctu k Jeho Neposkvrněnému Srdci a ona mu má při tom pomoci. Lucie projevila smutek, že zůstane na zemi sama. Paní dodala: „Neztrácej odvahu! Nikdy tě neopustím, mé Neposkvrněné Srdce bude tvým

útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.“ Opět je zalila záře a před pravou dlaní Panny Marie bylo Srdce ovinuté trním, které se je zdálo probodávat. Všichni pochopili, že je to Neposkvrněné Srdce Mariino, zraňované lidskými hříchy, a že si přeje odčinění těch vin. To bylo na závěr zjevení a děti to uchovávaly jako první tajemství, i když jim v té věci mlčení nebylo přikázáno.

Třetí zjevení – 13. července 1917

13. července na Cova da Iria se děti již modlily se zástupem. Paní přišla a zopakovala své prosby. Lucie mimo další prosby požádala o zázrak a Paní ho přislíbila v říjnu. Panna Maria řekla, že je třeba se modlit růženec a pak pokračovala: „Obětujte se za hříšníky a říkejte často, zvláště když přinášíte nějakou obět: **Ježíši, dělám to z lásky k tobě, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci**“. Při posledních slovech otevřela Paní ruce a zdálo se, že záře proniká zemí a všechny tři děti viděly jakoby ohnivě moře, v němž byli ďáblové a duše, podobné průhledným, černým a bronzově zbarveným žhavým uhlíkům.

Duše měly lidskou podobu, vznášely se v tom žáru, zmítaly se mezi plameny, které z nich šlehaly, a vycházely mraky kouře, padaly na všechny strany jako jiskry při obrovských požárech, bez tíhy a rovnováhy za bolestného a zoufalého volání a naříkání, které vzbuzovalo děs a rozechvívalo hrůzou. Když vizionáři vzhledli k Paní, řekla jim: „**Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci.** Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír. Válka spěje ke konci. Nepřestanou-li však urážet Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutější válka. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je velké znamení, kterým Bůh dává najevo, že potrestá svět za jeho zločiny válkou, hladem, pronásledováním Církve a Svatého otce. Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska svému Neposkvrněnému Srdci a o smírné svaté přijímání o prvních sobotách v měsíci...” Panna Maria uvedla předpovědi o Rusku, o pronásledování Církve, o utrpení Svatého otce i to, že některé národy zmizí z povrchu Země. Oznámení o utrpení bylo podmíněné jako v případě 2. světové války. Mnoho se naplnilo, pekelné nebezpečí ale stále hrozí. O tajemstvích sdělených v tento den měly děti prozatím mlčet. A Paní dodala: „Když se budete

modlit růženec, opakujte po každém desátku: **O můj Ježíší, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.**“ Pak zjevení skončilo jako obvykle.

Čtvrté zjevení – 19. srpna 1917

13. srpna byly děti vězněny na faře, a tak ke zjevení došlo později ve Valinhos. Byly vyzvány, aby 13. září přišly na Cova da Iria a denně se modlily růženec. Na dotaz, co s penězi, které

tam lidé nechávají, dostaly odpověď, aby se nechala udělat dvoje nosítka pro slavnost růžencové Panny Marie a zbytek aby sloužil na stavbu kaple. Paní se loučila slovy: „Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti a hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“

Páté zjevení – 13. září 1917

13. září se Lucie, František a Hyacinta museli protlačit zástupem, z něhož na ně lidé volali prosby. U dubu se s nimi začali modlit růženec. Paní přišla, opět poprosila o modlitbu růžence. Pochválila děti za jejich oběti a stanovila hranice pro jejich askezi s provazem (děti spaly s utaženým provazem kolem těla). Na různé prosby odpověděla, že některé splní, některé ne. Pak se začala vznášet.

Šesté zjevení – 13. října 1917

13. října přšlo, na Cova da Iria vybídla Lucie lidi, aby zavřeli deštníky a modlili se růžencem. Pak přišla „Naše milá Paní“ a řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde postavili k mé úctě kapli. **Jsem Panna Maria, Královna svatého růžence.** Dále se denně modlete růžencem. Válka spěje ke konci, vojáci se brzy vrátí domů.“ Následovala Luciina prosba za nemocné a hříšníky. K jejím žádostem Panna Maria řekla: „Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. **Ať už víc neurážejí Boha, našeho Pána,** byl již tolik urážen.“ Pak rozevřela ruce a nechala je ozářit paprsky slunce. Zatímco se vznášela, zazářilo její světlo proti slunci. Poté, co Paní zmizela v nekonečné dáli oblohy, **spatřili vedle slunce svatého Josefa s Ježíškem a Naší milou Paní v bílém šatě s modrým pláštěm.** Svatý Josef žehnal svět a rukou dělal kříž. Potom uviděli Pána Ježíše a Pannu Marii Bolestnou. Pán Ježíš žehnal svět stejným způsobem jako svatý Josef. A nakonec uviděli Paní jako Pannu Marii Karmelskou.

V té době nastal **sluneční zázrak.** Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se **sluneční kotouč** v podobě stříbrného měsíce, který **začal vířivě kroužit jako ohnivé kolo** metajíce všemi směry pruhy světél v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lidi. Pak se na několik vteřin zastavilo a nejhřivější světelné kolo se znovu roztočilo. Pak se znovu zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. **Pak všichni zažili pocit, jako by se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, které trvaly asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí** nejen nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu **měli lidé šaty dokonale suché,** jakoby vůbec nepršelo.

Fatimská Panna Maria vyzývá k obrácení, pokání, modlitbám za hříšníky. Chce jediné to, co její Syn. Jedná se o lásku, ke které on učí v evangeliu. Ve své lásce k nám a za naši spásu šel do krajnosti. Stále jde o záchranu duší, to se neobejde bez lásky a ta je naší spásou, neboť Bůh je Lásky a žít v lásce znamená žít v Bohu...

O FATIMSKÉM APOŠTOLÁTU V ČESKÉ REPUBLICĚ A O PANNĚ MARIÍ FATIMSKÉ

S MONS. PAVLEM DOKLÁDALEM

Ve výroční den posledního zjevení Matky Boží ve Fatimě v rámci Roku víry – tedy v neděli 13. října 2013 – svěřil Svatý otec František celé lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské. Letos si připomínáme 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Fatimský apoštolát v České republice uspořádal z pověření České biskupské konference Národní pouť do Fatimy. Věřící z Čech, Moravy a Slezska byli vyzváni, aby se k této pouti, která se uskuteční 12. a 13. září 2017, připojili, nebo aby se zúčastnili programu putování milostné sochy Panny Marie z Cova d'Iria ve Fatimě po katedrálách českých i moravských diecézí a po našich významných poutních místech. Při této příležitosti jsme požádali o krátký rozhovor Mons. Pavla Dokládal, který je představeným Fatimského apoštolátu v ČR.

Milý otče monsignore, pokud dovolíte, začneme trochu osobně. Mohl bych Vás na začátku našeho rozhovoru požádat o krátké představení? Co dostartovalo Vaši motivaci stát se knězem a jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Už samotné povolání ke kněžství je u mne naprosto netypické. A když se teď ohlížím – díky vám – za těmi 42 lety kněžské služby, tak ten charakter netypičnosti prochází celou touto dosavadní životní cestou mého kněžství. Víc by odpovídalo slovo mimořádné, ale to se používá především, když hovoříme o něčem víc jak významném, a to se mi reálně nezdá. Proto slovo netypické.

K volbě stát se knězem a odejít v 18 letech do kněžského semináře v Litoměřicích jsem neměl absolutně žádné předpoklady. Jen rozum. A ten vyloučil, že by zřetelný hlas: „staneš se knězem“ mohl být z přirozenosti. Když se to stalo opakovaně v kostele sv. Michala u dominikánů v Brně a jakákoliv lidská intervence byla vyloučena, bylo mi 17 let a vnímal jsem vše, jen ne církev. Tak jsem se „vydal na cestu“. A jen toto popsat, by stačilo na román.

Od roku 1975, kdy jste v Brně přijal kněžské svěcení, jste působil v brněnské diecézi. Jak vzpomínáte na dobu do roku 1989?

Když jsem v semináři zjistil, že jsou všichni „normální lidé“, začal jsem se chovat uvolněně, používat rozum. Ale to jsem přehnal. Po 2. ročníku si mě rektor P. Josef Poul zavolaal a klidným hlasem mi sdělil: „Pane Dokládal, pokud budete pokračovat ve svých nápadech a organizacích zde, tak Vám koupím lístek na vlak do Brna, ale jenom tam...“

Pochopil jsem. A protože jsem věděl, že mám být knězem z pokynu „nadpřirozena“ (jinak to nejde vyložit), tak jsem začal sekat latinu a dotáhl jsem to až na prefekta ročníků. A 29. června 1975, když mi bylo sotva 23 let, mi otec rektor kázal na primici v Brně v Zábrdovicích.

Pak přišlo první místo v Tišnově, po devíti měsících Ivančice, pak hned Rudolec, Matějovec, Lipolec na Dačicku a k tomu 17 kostelů a kaplí... Žil a jednal jsem naprosto nereálně. Jenom v Tišnově vzniklo pět pastoračních skupin a v květnu hrozilo, že se budou hlásit do náboženství ne desítky, ale stovky dětí. Tak to šlo dál a pan kapitulní Ludvík Horký to měl hodně horké, aby mě nějak - tedy můj státní souhlas – uchránil. Já to ale vůbec nevnímám...

Pak přišly Jaroměřice nad Rokytnou - opět kaplan - za pěti zámky na převýchovu a pak Drnholec, Pasohlávky, Jevišovka na Mikulovsku... A to už jsem měl 30 let. Když jsem odešel do Šlapanic u Brna, to bylo opět naprosto výjimečné, dramatické, nesmírně pozhnané. Ale snad i doslova jsem visel nad propastí Macochou, kde prý skončím – a velmi brzy, když nevstoupím do Pacem in terris. Toto by byl opět samostatný román, spíše drama...

V roce 1990 jste se stal představeným Fatimského apoštolátu v České republice. Mohl byste, prosím, předestřít, v čem spočívá jádro a specifika Fatimského apoštolátu a co tento apoštolát obnáší?

Nejen tu Macochu, ale další podobná dramata jsem zázrakem ustál, a to ve stálém nasazení. Bezprostředně po sametové revoluci na jaře 1990 jsem byl ještě ve Šlapanicích opět zcela zvláštním způsobem dr. Beerem z Německa, představitelem Modré armády – Fatimského apoštolátu jmenován „prezidentem“ pro Českou republiku. O Fatimě jsem věděl snad jen to, že je v Portugalsku. A přišlo přeložení do Třebíče. Tam se během 5 let opravdu zformovalo hnutí Fatimského apoštolátu, hodně mě pomohlo Medžugorje a přátelství s dr. Slavkem Barbaričem. Postupně jsem pronikal... A takto jsem i formoval tehdy asi 6 tisíc nových členů tohoto hnutí. A současně jako farář u svatého Martina v Třebíči, jako děkan i jako vikář jsem opět působil naprosto netypicky. Organizovali jsme jako jedni z prvních poutě do Svaté země, ve skupinách po 150 lidech, poutě do Fatimy – první měla 7 autobusů, poutě do Medžugorje, hned na začátku a pak až po válce – to nás bylo 27 autobusů, do Říma i jinam. Teď, když to říkám, tak tomu už ani sám nemohu věřit...

Tenkrát jsem cítil, že lidové zbožnosti, mariánským ctitelům – a těch nebylo málo – se prostě nikdo nevěnuje. Nebylo to v církvi vůbec moderní, spíše by se dalo hovořit o růženci... a adorace byla, jak jsem slyšel, jen pro staré „babky“. To byla hlavní motivace formací, působení, šíření prvních sobot, konferencí...

Jaké byly počátky Fatimského apoštolátu v naší vlasti a jaká byla jeho cesta k naší současnosti?

Popsat těch 27 let je opravdu v tomto rozhovoru nemožné. Stále vnímat vedení. Rozlišovat, co je od Panny Marie, kam mě vede, koho mi posílá... a spoléhat na růženec, půst a věrnost.

V Koclířově, kde působíte od roku 1995, se podařilo vybudovat pozoruhodné poutní místo, zároveň odtud pořádáte poutě do celého světa. Organizace všech těchto aktivit určitě není vůbec snadná. Mohl byste, prosím, poodkrýt, co vše tato práce obnáší? Kolik lidí se například o zázemí a přípravu koclířovského programu stará?

Vrátím se k první otázce, kde jsem hovořil o ne-typickém povolání ke kněžství. Příklad za všechny z úplného začátku. Po převzetí prázdného kláštera v Koclířově jsem použil nadpřirozena – daru prvních mariánských sobot a růžence zvlášť. A současně jsem napsal všem, co doma nepotřebují, ať je to cokoliv, tak ať nám přivezou. Vždy se dalo 10% použít, 30% zatím ponechat a ostatní někam odvézt. A takto to probíhalo postupně a probíhá stále: Každý rok udělat jeden krok dopředu. Jen takto můžeme existovat.

Jmenovat ty, kteří do toho šli se mnou, to by nešlo. Ne, že by jich bylo hodně, ale bylo to vždy buď na trvalo, jako Lenka Ferbyová, která si vzala našeho Martina a jmenuje se Palkovičová, ta přišla do Šlapanic na faru s bratrem a dalšími mladými již v roce 1982... Pak z Třebíče Drahuška Nováková a nyní klíčová – dar od Jana Pavla II v roce jeho návštěvy před

20 lety – Hanka Frančáková. Pak ti, kteří hodně udělali s mimořádným nasazením, třeba Petr a Jana Procházkovi, nyní žijí v Třebíči... A desítky dalších, kteří přišli třeba jen na chvíli, ale měli své místo a poslání. A hlavně všichni ti, co v 17 regionech po celé naší zemi vedou modlitební skupiny, šíří poslání Fatimy...

Hovoříme-li o poutích... Ve Staré Boleslavi nastává období oprav a – dá-li Bůh – i oživení tohoto poutního místa. V jistém smyslu stojíme na počátku. Co vnímáte jako zásadní, klíčové a důležité pro to, aby se nějaké místo stalo vyhledávaným a živým poutním centrem?

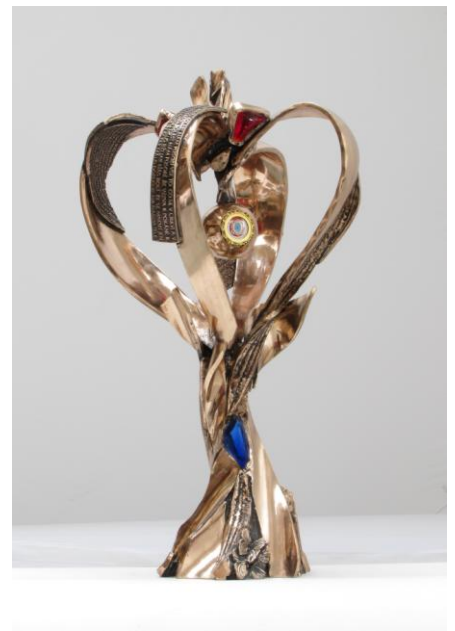
Já to opravdu neumím říct. Protože všechno to, co je typické... co by se dalo doporučit podle Českomoravské Fatimy... – to není možné. Teď jsou úplně jiné možnosti, dotace a všude jsou

hlavní peníze. U nás to bylo nasazení, pečení trubiček, prodávání knížek, organizování poutí, ale hlavně ráno, v poledne a večer růženc, pravidelný půst ve středu a v pátek... a první soboty v měsíci. Co vám mám říci a jak radit? Ale moc bych si přál, aby Stará Boleslav mohla „rozkvést“ a být místem, kam přicházejí poutníci svatováclavští k prohloubení víry i mariánské úcty.

Jaký byl Koclířov v roce 1995 a jaký je dnes? Mohl byste se s námi podělit o to, jak jste v Koclířově u Svitav s Boží pomocí budovali centrum Fatimského apoštolátu, kam se dnes pravidelně sjíždějí stovky věřících?

Na tuto otázku jsem už trochu odpověď naznačil. Teď je Koclířov poutním místem, ale nakonec hned dvojím. Fatima – to je to hlavní. Ale před demolicí byl zachráněn farní kostel, který byl již dříve poutním místem ke svaté Filoméně. Ta je patronkou Světového živého růžence a dětí Mariiných a stále více se „hlásí ke slovu“ a přicházejí za ní poutníci nejen z České republiky, ale i ze zahraničí.

Jak letošní jubilejní rok Fatimy prožívá společenství v Koclířově a co přináší osobně Vám?

Bylo velikým darem, že Česká biskupská konference rozhodla slavit Jubileum Fatimy na národní úrovni. Podrobně je to popsáno na www.fatima2017.cz a teď to vše vrcholí. My všichni jsme už ale na pokraji lidských sil..., protože je nás na tuto akci opravdu málo. Ovšem patrně i toto má být ještě jeden zázrak a typický důkaz naprosté mimořádnosti, netypičnosti.

Při národní pouti do portugalské Fatimy, která proběhne 12. – 13. září tohoto roku, převezme primas český a arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka OP milostnou sochu Panny Marie Fatimské, která pak bude putovat po diecézích Čech a Moravy. Jak náročné bylo získat sochu Panny Marie Fatimské pro její pouť po naší zemi? A je tato událost v letošním roce výjimečná jen pro naši místní církev, nebo kde po Evropě či po světě během roku byla/bude fatimská socha Panny Marie také přítomna?

Jubileum Fatimy vnímá celá univerzální církev. Pravdou je, že Fatima je naprosto plná poutníků, ale za přípravu a systematičnost duchovního vedení jsme byli již nyní ve Fatimě oceněni. Mnozí totiž dělají hodně, ale chybí tomu hloubka, podstata – o co vlastně jde... A věřte, u nás to není také vůbec lehké. My jsme také církev v automatech na akce...

Jestli se nemýlím, bude fatimská milostná mariánská socha putovat po České republice od pátku 15. září do neděle 8. října 2017. Podle jakého klíče byl program putování a návštěv sochy sestaven? Jaká místa v těchto dnech budou na našem území navštívena? Budete fatimskou sochu provázet po celou tuto dobu jen Vy osobně? Jak je o sochu (například o její bezpečnost) v tomto čase postaráno?

Již na podzim v roce 2003, v roce mariánském, růžencovém jsme v rámci Středoevropských katolických dnů připravili a realizovali první národní pouť do Fatimy a putování sochy Panny Marie Fatimské. Vše před 14 lety proběhlo opravdu nadpřirozeně. Tak jsme z tohoto modelu vyšli i letos při stém jubileu. S jedinou změnou: Tenkrát totiž nebylo Panně Marii Fatimské dovoleno vstoupit do pražské katedrály, která je klíčová a nejdůležitější v České republice. Moc jsem si přál a vždy jsem sliboval, že se Panna Maria ještě jednou do České republiky vrátí... A že katedrála bude pro ni otevřena... To je připraveno v den památky

Panny Marie Bolestné 15. září 2017 i se slavnostním uvítáním. A pak navštívíme všechny další diecéze a jejich katedrály... a samozřejmě i hlavní poutní místa.

Já i Hanka budeme s Pannou Marií stále, tak jako v roce 2003 nebo v roce 1999 kdy jsme doprovázeli sochu Panny Marie Nazaretské. Dej Bůh k tomu sílu!

Jaký duchovní obsah má putování fatimské sochy po České republice? Čím vším by pro nás mohla být tato událost inspirativní?

Potencionál Fatimy – tedy Panny Marie, Prostřednice Všech milostí – je nesmírný.

S velkým díkem a vděčností jsme přijali zprávu, že 28. září bude v rámci Národní svatováclavské pouti přítomna socha Panny Marie Fatimské také ve Staré Boleslavi. Jaký se ve Staré Boleslavi předpokládá v souvislosti s touto návštěvou mariánský program?

Pannu Marii Fatimskou doprovodíme do kostela svatého Václava, to bude státní svátek 28. září 2017 v 8 hodin ráno. Po hlavní mši svaté se ve 12 hodin k ní přesuneme s nejvzácnější modlitbou růžence a s osobním zasvěcením. A ve 13 hodin ji vyprovodíme z kostela sv. Václava... Potom bude její cesta pokračovat do královéhradecké diecéze. Nejprve na poutní místo Králíky. Tam ji budou čekat již v 17 hodin.

Milý otče monsignore, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám požehnaný čas prožitý v duchovním kontaktu jubilea Fatimy. To si dovolím popřát také čtenářům tohoto listu. Vám osobně pak přeji dar pevného zdraví a hojnost všech potřebných milostí pro Vaši službu.

Petr Bajer

PASTÝŘSKÝ LIST BISKUPŮ K VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ

(k přečtení během bohoslužeb v neděli 3. září 2017)

Milí bratři a sestry, spolubratři kněží, jáhni, osoby zasvěceného života!

V tomto roce se soustřeďuje pozornost velké části věřících celého světa na malé údolí Cova d'Iria, které je součástí obce Fatima, kde se před sto lety zjevila třem malým pasáčkům – svatě Hyacintě, svatému Františkovi Marto a Lucii dos Santos – Matka Boží Panna Maria.

Je až obdivuhodné, jak jsou lidské dějiny „protkány zjeveními a nadpřirozenými znameními, která přímo vstupují do lidského života, provázejí putování světa a překvapují věřící i nevěřící. Tyto úkazy, které nemohou být v rozporu s obsahem víry, musí směřovat k ústřednímu bodu Kristovy zvěsti: k lásce Otce, která vede lidi k obrácení a dává jim milost, aby se mu zcela oddali se synovskou důvěrou.“

Výjimečnost těchto zjevení však spočívá v tom, že pokaždé představují určitý zlomový moment, při kterém byl potřebný mimořádný zásah. Například zjevení Panny Marie v Guadalupe v Mexiku nastolilo otázku svobody a důstojnosti jihoamerických indiánů.

V Lurdech se zjevuje Panna Maria jako Neposkvrněné početí, nikoli jako Madona, tedy jako matka s dítětem, a tak liberální společnost 19. století je tím přiváděna k plnohodnotnému pohledu na ženu a její úlohu ve společnosti.

Fatimské zjevení obsahuje nejenom výzvu a poselství portugalským věřícím, kteří prožívají perzekuci církve obdobnou našim padesátým letům minulého století, ale je zároveň úkazem nejvíce prorockým, jak píše kardinál Ratzinger v dokumentu o fatimském zjevení:

„První a druhá část tajemství se týká především úděsného vidění pekla, úcty k Neposkvrněnému srdci Panny Marie, druhé světové války a pak předpovědi nesmírných škod, které sovětské Rusko způsobí lidstvu svým odpadem od křesťanské víry a přilnutím ke komunistickému totalitarismu.“ Třetí část tajemství je symbolické zjevení, které přibližuje druhou světovou válku a diktatury nacismu a komunismu a končí viděním atentátu na Kristova náměstka. Naplnění tohoto proroctví v dějinách spatřujeme v atentátu na papeže svatého Jana Pavla II. 13. května 1981.

Byl to právě svatý Jan Pavel II., který se v reakci na atentát a na dramatické a kruté události 20. století rozhodl naplnit výzvu Panny Marie a znovu zasvětit lidstvo jejímu Neposkvrněnému srdci. K úkonu odevzdání a zasvěcení došlo 25. března 1984 na Svatopetrském náměstí v Římě a sám papež pro tuto příležitost připravil modlitbu. Jsme přesvědčeni, že i naplněním této Mariiny výzvy obsažené ve fatimském zjevení přispěl papež k pádu totalitních režimů v zemích východní Evropy. Na přelomu tisíciletí byla z rozhodnutí svatého Jana Pavla zveřejněna také třetí část fatimského tajemství spolu s nutným výkladem.

Tak jako knihy Božího zjevení (Bible) vyžadují exegetický výklad, tak je tomu i v případě textů fatimského poselství, jež se obrací na malé pastýře v portugalské vesnici, aby předali toto poselství církvi, která je má ochraňovat a zvěstovat.

Panna Maria vyzvala k pokání za neúctu, rouhání a lhostejnost, kterými je Bůh ve světě urážen. Znovu tak zdůrazňuje slova, jimiž Kristus začal své veřejné působení: „Obráťte se a věřte evangelium!“ (Mk 1,15). Obrácení není totiž jen počátkem naší víry, ale neustálou potřebou a žitou formou víry. Jen když se budeme neustále odvracet od hříchu, jehož přitažlivost na tomto světě trvá a vyžaduje stálé úsilí se mu vzpírat – a to skutky lásky a milosrdenství – máme šanci proměnit svět.

Fatimské poselství nás vyzývá, abychom měli odvahu měnit svět k lepšímu podle Kristova příkladu. Je to také naše výzva, výzva vašich pastýřů – biskupů vám všem: dětem a mládeži na začátku školního roku, rodinám, farnostem. Mějme odvahu měnit svět k lepšímu!

Naše pouť do Fatimy, které se mnozí zúčastníte a při které nám ve výroční den zjevení 13. září bude předána socha Panny Marie Fatimské, jakož i putování této milostné sochy po našich katedrálách ať jsou velkým poděkováním za dar svobody, zároveň však i novým rozhodnutím uskutečňovat tuto výzvu: Mějme odvahu měnit svět k lepšímu!

Těmito řádky našeho poselství vás zveme k účasti na národní pouti do Fatimy, nebo alespoň k modlitebnímu spojení s ní. Vy, kteří se nebudete pouti účastnit, připojte se k nám například zmíněnou modlitbou svatého Jana Pavla II. z roku 1984, kterou mají duchovní správci k dispozici. Rovněž tak zveme k účasti na pokračování této pouti díků, jímž bude putování sochy Panny Marie Fatimské po diecézích a poutních místech naší vlasti. Organizaci svěřujeme Českomoravské Fatimě a vás prosíme o podporu jak při duchovní přípravě, tak při vlastním organizování jednotlivých poutí. Slavení jubilea Fatimy v České republice bude zakončeno o svátku Panny Marie Růžencové v Českomoravské Fatimě v Koclířově odevzdáním se Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Matko lidu a národů, Ty, která znáš všechno lidské utrpení a všechny lidské naděje, Ty, která s mateřskou láskou vnímáš všechny boje mezi dobrem a zlem, světlem a tmou, které otřásají současným světem, přijmi naše volání, jímž se silou Ducha Svatého obracíme přímo k Tvému srdci.

Ze srdce vám všem žehnáme.

Vaši čestí a moravští biskupové

REPORTÁŽ ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Poslední mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie byla před plánovaným uzavřením a odstartováním velké generální opravy poutního chrámu slavena v pátek 25. srpna 2017.

Nezbývá než s lítostí konstatovat, že bylo přítomno poněkud nemnoho věřících. Ne snad kvůli pouhé touze po zaplněných lavicích. Spíše v naději na milosti, o které přítomní prosili a které – jak pevně věříme – v pravý čas přinesou své plody. Vše je v Božích rukách (a tedy i my, každý z nás i všechny naše skutky) a milosrdný, dobrotivý a laskavý Bůh svůj lid stále provází... Rádi proto pokorně zveme ke společenství modlitby při podobných i jiných příležitostech. V závěru liturgie byl z bohoslužebného prostoru obřadně a symbolicky vnesen oltář a spolu s ním i kříž, ochranný obraz – Palladium země České a zvláště pak Nejsvětější svátost oltářní.

ŠKOLNÍ KRABIČKA

Akce školní krabička vznikla jako odezva na loňský „List Ježiškovi“, kde mohly děti ze sociálně slabších rodin napsat, co by si přály k Vánocům. A různí dobrodinci jim pak tyhle dárečky koupili, přinesli k nám sestrám a my jsme je pak před Vánocemi odevzdali rodičům. Reakce na „List Ježiškovi“ byla hezká – lidé chtěli i nadále pomáhat i celoročně.

Dobře víme, jak náročný je pro rodiče začátek školního roku. A tak jsme se rozhodli vytvořit školní krabičku. Z vytvořené tabulky se školními pomůckami si děti spolu s rodičem mohly

vybrat, které pomůcky potřebují. Seznam dětí s pomůckami byl zveřejněn na webových stránkách brandysko.cz. Obsahoval 16 dětí.

Postupně se nám seznam rozšířil o dalších 11 dětí, které už nebyly zveřejněny na stránkách.

Prostřednictvím internetových stránek se pomohlo devíti dětem. Pomůcky pro dalších deset dětí financovala Farní charita Brandys nad Labem – Stará Boleslav z prostředků nashromážděných při Tříkrálové sbírce.

Pomůcky pro dalších 8 dětí jsme zaplatili z finančních darů, které nám přinesli dobrodinci s úmyslem pro děti.

Vytvořila se společně hezká spolupráce města, farní charity a dobrých lidí. Výsledkem této spolupráce byla veliká radost dětí, která je pro všechny největší odměnou.

Chtěli bychom vyjádřit veliké díky všem, kteří se do této akce jakýmkoliv způsobem zapojili. Ať to Pán všem štědře odmění!

sestra Veronika

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO RODINY VE STARÉ BOLESLAVI – 16. ZÁŘÍ 2017

Milé rodinky, manželé, dospěláci!

Někteří z Vás už máte zkušenost s účastí na jednodenních duchovních obnovách pro manžele, které jsme organizovali. K některým z Vás se informace dostávají poprvé.

Sdružení mariánské mládeže si uvědomuje, že RODINA je tím nejdůležitějším článkem společnosti i samotné církve. Svět však rodinu příliš neuznává. Proto rádi odpovídáme na Váš zájem o duchovní obnovu, která pro Vás může být zastavením se, urovnáním si hodnot, péčí samy o sebe (většinu času a sil denně dáváte svým dětem), ale i navázáním nových kontaktů, uvědoměním si, že „někam“ patřím a že se mnou „Někdo“ počítá...

Jednodenní duchovní obnovu se v letošním roce konala již 20. května na krásném poutním místě v Želivě. Pro místo podzimní duchovní obnovy pro rodiny, manžele a ostatní dospěláky jsme vybrali rovněž poutní místo, a to Starou Boleslav. Většina z Vás měla možnost vyjádřit se, jaké místo je pro Vás nejvhodnější. Vyhrála právě Želiv a Stará Boleslav.

Na akci se můžete přihlásit se svými dětmi (menšími i náctiletými), které před programem „odevzdáte“ dobrovolnicím. Ty pro ně budou mít připravený jiný program. Rády Vám je pak na konci Vašeho programu odevzdají zpět.

Vyplněnou přihlášku, prosím, zašlete na adresu: Sdružení mariánské mládeže, Lázeňská 61, 250 02 Stará Boleslav nebo mailem na s.romana.smm@centrum.cz. Samozřejmě je možnost i osobního předání přihlášky.

Platba za obnovu: Účastnický poplatek je pro dospělého 150,- Kč a pro dítě dle možností rodiny. Je možné jej zaplatit přímo na místě nebo převodem – název účtu: Romana Dvořáková, č. účtu 261 562 319/0300 (poznámka: tím, že SMM není právnická osoba, ale je pouze duchovní společenství, účet musí být veden na soukromou osobu). Účastnický poplatek bude použit na úhradu Vašeho oběda, na občerstvení pro účastníky, na cestovné pro přednášejícího a režijní náklady akce. Část úhrady za obnovu je hrazena z projektu Společnosti Dcer křesťanské lásky svatého Vincence de Paul.

Přesná adresa místa akce: Charitní domov Stará Boleslav, Lázeňská 61/1, Stará Boleslav. Možnost parkování je v ulici Komenského nebo u Sokolovny.

Prosím, abys/te dorazil/a/y včas – od 9.30 do 10.00 hod je registrace účastníků. Ukončení duchovní obnovy bude kolem 17.30 hod.

Tvoje/Vaše příprava na akci:

- aby Ti/Vám akce přinesla co největší užitek, prosím, aby ses/abyste se za přípravu akce modlili,
- nezapomeň/-te si s sebou vzít dobrou náladu, otevřít své srdce a oči, abys/te mohl/a/i dostat od Pána co nejvíce...

PŘIHLÁŠKU ZAŠLETE NEJPOZDĚJI DO 3. září 2017! Čím dříve ji však zašlete, tím lépe se nám bude zajišťovat organizace akce.

sestra Romana

MALÁ SLAVNOST SVATÉ LUDMILY

Zábavné odpoledne nejen pro děti a jejich babičky

Sobota 16.září 2017, 15.30

Farní zahrádka za kostelem Panny Marie ve Staré Boleslavi

(vstup z Jungmannovy ulice, proti ZDŠ Stará Boleslav).

Milé babičky, srdečně vás zveme i s Vašimi vnoučátky na zábavné, nevšední i poučné odpoledne.

Čeká vás příjemné místo k posezení a bohatý program her, soutěží a tance pro děti od 4 do 100 let.

Hlavním hřebem slavnosti bude vystoupení loutkového divadla „Sluníčko“ od 17.00 s představením

LEGENDA ČESKÁ

Slavnost pořádá MO KDU-ČSL Brandýs nad Labem- Stará Boleslav

Svatý Václave, nedaj zabývať nám ni budúcním

NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ 2017

STŘEDA 27. ZÁŘÍ

17.00 Svatováclavské duchovní zastavení na Václavském náměstí v Praze

19.00 přivítání relikvie sv. Václava v Brandýse nad Labem pod zámekem – průvod do Staré Boleslavi

20.00 Svatováclavský koncert a nešpory v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

ČTVRTEK 28. ZÁŘÍ

7.00 Mše svatá na hrobě sv. Václava ve Svatovítské katedrále v Praze

8.30 Mše svatá v kryptě sv. Kosmy a Damiána v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

10.00 Poutní mše svatá na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi (hlavní celebrant: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem, kazatel: Dominik kardinál Duka OP)

14.00 Modlitba za národ u Palladia země České v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

18.00 Mše svatá ve Svatovítské katedrále v Praze

Svatováclavské slavnosti - celodenní program pro rodiny s dětmi na Budči u Zákolan

SOBOTA 30. ZÁŘÍ

10.30 Poutní slavnost ke cti sv. Václava na Budči u Zákolan

Od pondělí 25. září do soboty 30. října

Kočárovna v Brandýse nad Labem výstava *Kníže Václav – křesťan, rytíř a státník / Karlova legenda o sv. Václavu*

Více informací a celý program na:
www.apha.cz/narodni-svatovaclavska-pout

ARCIBISKUPSTVÍ
PRAŽSKÉ

 MINISTERSTVO
KULTURY

Katolický
týdeník

Svatováclavský zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav. Kontakt: Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com. Duchovní správce: R.D. Libor Bulín – farář a probošt Kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi; mobil: 602 542 847; e-mail: fara@staraboleslav.com. Příští číslo Svatováclavského zpravodaje vyjde začátkem října 2017. Vaše postřehy, náměty, návrhy, komentáře, příspěvky apod. můžete zasílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj.stb@seznam.cz nebo v psané podobě vložit do schránky v sakristii baziliky sv. Václava.